

neret retsmøder, begrænses virkningen af den tidligere udeblivelse til, at appellanten har været afskåret fra at varetage sine interesser i det retsmøde, hvortil pågældende udeblev.

Ved *stk. 4* foreslås indført en bestemmelse, hvorefter der ved sagens afgørelse efter *stk. 2* alene kan tages hensyn til påstande og anbringender, der ikke har været fremsat i 1. instans, hvis disse har været fremsat i et retsmøde, hvor appellanten var mødt, eller i et processkrift, der er forkyndt for appellanten. Tilsvarende foreslås det, at der kun kan føres beviser, som appellanten har været underrettet om før det retsmøde, som vedkommende udeblev fra.

§ 509 svarer i det hele til principperne efter den danske retsplejelovs § 386, *stk. 1*, og § 378, *stk. 2, 2. pkt.*, jf. § 386, *stk. 1*.

Det forudsættes, at landsretten ved sin tilrettelæggelse af sagens behandling tager skyldigt hensyn til parternes faktiske mulighed for at give møde i retten, således at der ikke sker indkaldelse med udeblivelsesvirkning til følge, hvis det på forhånd er klart, at parten som følge af de geografiske forhold mv. er afskåret fra at give møde på det pågældende sted. For nærmere oplysninger om de overvejelser, som landsretten i denne forbindelse skal foretage, henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 508.

Udeblivelsesvirkning foreslås i øvrigt betinget af, at det ved indkaldelsen af parten eller ved meddelelsen om fristen for partens indgivelse af et processkrift er angivet, at udeblivelse eller overskridelse af fristen kan medføre udeblivelsesvirkning, jf. § 511. Af hensyn til muligheden for at bringe bestemmelsen i § 512 i anvendelse skal parterne desuden have mulighed for at udtale sig, før der statueres udeblivelsesvirkning, jf. i det hele den lignende ordning efter den danske retsplejelovs § 386, *stk. 5*, og § 378, *stk. 2, 2. pkt.*, jf. § 386, *stk. 5*.

Til § 510

Bestemmelsen, der erstatter retsplejelovens kapitel 6, § 9, jf. kapitel 3, § 11, indeholder reglerne for virkningerne af indstævntes udeblivelse fra retsmødet eller undladelse af at indlevere et processkrift i overensstemmelse med landsrettens bestemmelse. Bestemmelsen indebærer en række ændringer i forhold til den gældende ordning, hvor den indstævnte, der udebliver, bl.a. har ret til genoptagelse af sagen. For nærmere oplysninger om den gældende ordning og baggrunden for de stillede ændringsforslag henvises til betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.12.

Ved *stk. 1, 1. pkt.*, foreslås indført en bestemmelse, hvorefter sagen kan afgøres på grundlag af det foreliggende skriftlige materiale samt appellants bevisførelse og mundtlige indlæg, hvis indstævnte udebliver fra retsmødet eller undlader at indgive et processkrift i overensstemmelse med landsrettens bestemmelse. I modsætning til ordningen efter kapitel 6, § 9, jf. kapitel 3, § 11, *stk. 2*, foreslås ikke adgang til genoptagelse i de tilfælde, hvor sagen er pådømt under indstævntes udeblivelse.

Udebliver indstævnte under sagens forberedelse, vil landsretten i reglen kun være beklædt af landsdommeren. I tilfælde, hvor sagen skal pådømmes under medvirken af domsmænd eller af landsretten som kollegial ret (dvs. med to tilkaldte landsdommere fra Danmark), kan en mundtlig behandling som forudsat i *stk. 1, 1. pkt.*, herefter ikke gennemføres, idet noget sådant måtte forudsætte afholdelsen af et nyt retsmøde med deltagelse af alle rettens medlemmer, hvortil også den udeblevne indstævnte skulle indkaldes, jf. forslaget til *stk. 2*. For sådanne tilfælde foreslås det derfor ved *stk. 1, 2. pkt.*, at sagen efter appellants anmodning i stedet kan afgøres på grundlag af det foreliggende skriftlige materiale og et skriftligt indlæg fra appellanten, jf. den tilsvarende ordning for appellants udeblivelse efter § 509, *stk. 2, 2. pkt.* Benyttes en sådan fremgangsmåde, kan appellants bevisførelse alene bestå i henvisninger til det foreliggende skriftlige materiale.

Dommen vil ikke kunne ændres til fordel for indstævnte, hvis sagen fremmes i medfør af det foreslåede *stk. 1*.

Af *stk. 2* fremgår, at indstævnte skal indkaldes, hvis der afholdes yderligere retsmøder i sagen. Bestemmelsen omfatter alene retsmøder, der tager sigte på sagens fortsatte behandling, og gælder således ikke det retsmøde, der i tilfælde af sagens afgørelse på skriftligt grundlag efter *stk. 1, 2. pkt.*, skal afholdes med henblik på rådslagning blandt alle rettens medlemmer (men uden parternes tilstedeværelse). Afholdelse af yderligere retsmøder kan komme på tale, hvor retten undlader at tillægge indstævntes udeblivelse virkning. Formålet med dette kan bl.a. være at give appellanten lejlighed til at fremkomme med processtof, som i henhold til *stk. 3*, ikke kan tages i betragtning uden yderligere forkyndelse over for indstævnte. Møder indstævnte ved de senere retsmøder, begrænses virkningen af den tidligere udeblivelse til, at indstævnte har været afskåret fra at varetage sine interesser i det retsmøde, hvorfra vedkommende udeblev. Bestemmelsen modsvarer i det hele den tilsvarende bestemmelse for appellanten efter § 509, *stk. 3*.